

Imaginați-vă că locuiți într-un bloc în care administrația este extrem de preocupată de sănătatea, siguranța și nivelul dumneavoastră de trai. Drept urmare, pentru a nu vă obosi ochii și a viziona în condiții mai bune programul TV al administrației, prin care vă comunică știrile cele mai proaspete despre viața locatarilor (și pentru care percepe o taxă obligatorie, vreți, nu vreți să fiți informat), interzice achiziționarea de televizoare cu o diagonală mai mică de 94 cm. De asemenea, interesată de confortul dumneavoastră, administrația blocului permite ca apartamentele să poată fi dotate doar cu parchet triplustratificat. Instalarea de termopane este obligatorie și, pentru că aspectul estetic este un bun public al locatarilor, acestea trebuie să fie din cel mai bun material și de culoarea lemnului. Izolarea termică a apartamentului trebuie făcută apelând la ultima tehnologie în domeniu. În general, toate bunurile de folosință durabilă trebuie să îndeplinească anumite criterii de calitate. De asemenea, pentru a nu vă pune în pericol sănătatea și a evita accidentele, este interzisă orice operațiune casnică, de la înlocuirea robinetelor până la schimbarea becurilor.

Aceste activități trebuie îndeplinite numai de instalatori autorizați, care achiziționează piese de schimb de la anumite firme special licențiate. Acestora trebuie să le achitați, pe lângă prețul becului sau robinetului de calitate superioară, și costul manoperei, și contribuțiile sociale aferente. Pentru evitarea accidentelor, dar și descurajarea consumului de curent, instalația electrică este monopolul secției energetice a administrației blocului, iar din prețul consumului de electricitate, 80% intră ca accize și alte taxe în fondul de rulment al acesteia. Intrarea în bloc cu produse alimentare care conțin E-uri este interzisă sau impozitată la un nivel la care prețul acestora face ca celelalte produse „naturale” să devină atractive. 40% din venitul dumneavoastră, a decis administrația, trebuie să-l donați părinților sau, în cazul nefericit în care aceștia au decedat, părinților vecinilor. Alți 16% din venit trebuie donat administrației pentru a dota scara blocului cu balustrade din platină și scări de marmură. 24% din sumele pe care le achitați diferiților instalatori sau firmelor autorizate care v-au vândut televizorul, calculatorul, mobila de stejar masiv iau același drum ca taxa penalizatoare a consumului. Pentru a se asigura că reglementările sale sunt respectate, administrația vă obligă să permiteți inspectarea apartamentelor ziua, între anumite ore, de către oamenii săi care reprezintă 10% din locatarii blocului (plătiți, evident). Deși nu puneți la îndoială bunele intenții ale conducerii blocului, după ce faceți calculele necesare, observați că veniturile care vă mai rămân nu vă permit să duceți nivelul de trai solicitat.

Decideți să renunțați la anumite „luxuri”: considerați televizorul un moft inutil, mâncați o singură masă pe zi, consumați mai puțin curent, preferați să nu mai înlocuiți becurile arse și robinetele stricate. În disperare de cauză, solicitați administrației să mai reducă din cerințe. Reprezentanții acesteia vă arată blocul vecin, mult mai arătos, care impune condiții similare. Păi locatarii

acestui au venituri de 10 ori mai mari decât ale mele și ale vecinilor mei, îi răspundeți dumneavoastră. Nu mă interesează, în 20 de luni trebuie să ajungem și noi la nivelul lor de dezvoltare, vine prompt replica. Drept urmare, la fel ca alți vecini, decideți să vă luați soarta în propriile mâini pentru a putea supraviețui: declarați venituri mai mici, achiziționați de la un bloc mai permisiv un televizor cu diagonală de 54 de cm, vă puneți parchet simplu, vă schimbați singur becurile și robinetele, apelați la persoane neautorizate care să vă repare instalația electrică. Observând că veniturile sale scad, administrația modifică reglementările, inspectorii săi putând intra în apartamente la orice oră din zi și din noapte, pentru a identifica bunurile de calitate inferioară introduse fraudulos în bloc. În plus, agenții săi vor putea sparge pereții apartamentului pentru a căuta diferențele de venituri nedeclarate. Drept urmare, decideți să vă mutați banii și o parte din bunuri la prieteni care locuiesc în alte blocuri mai puțin pretențioase. O singură satisfacție aveți: administrația blocului vecin, dat drept model, a ajuns în faliment, în pofida veniturilor de 10 ori mai mari ale locatarilor.

Așa arată România, o țară plină de taxe și de reglementări care mai de care mai agresive (importate în mare parte de la blocul vecin - UE), locuită de o populație cu venituri reduse care, vrea, nu vrea, este obligată fie să apeleze la serviciile economiei subterane, fie chiar să activeze pe această piață pentru a putea supraviețui.

Text aparut intr-un articol mai amplu publicat in mai 2010 in Saptamana Financiara (" [Statul a trimis economia în subteran](#) ")